

Lovgivnings Side kan betragtes som en strafbar Handling. Derimod kan det meget godt for hver enkelt Kirke være en kirkelig strafbar Handling, men dette maa man lade Menigheden og dens Medlemmer afgjøre indbyrdes. Naar man iøvrigt viser saa megen Omhu for, hvorledes Selvmordere skulde begraves eller ikke, maa man vel huske paa, at den, som først har sat sig ud over den Synd, der er i at tage Livet af sig selv, vistnok let kan sætte sig ud over, hvorledes han bliver begravet, og altsaa er det, hvorom her er Spørgsmaal, og hvorpaa der er lagt saamegen Vægt, meget mere Hensynet til de Efterlevende end til ham selv. Jeg kommer tilbage til, at Selvmord ikke hører ind under den borgerlige Lovgivning; men naar det skal høre ind derunder, er der ikke saa ganske Brangt i, at Følgerne af Ens Selvmord ramme Vekommende, thi det er ikke sjældent, at disse have mere eller mindre Skyld deri. (Modsigelse.) Det er ikke sjældent, siger jeg, at det ligger i saadanne Forhold; jeg er meget enig med de ærede Medlemmer i, at det ikke bør være saa, men naar det er saa, skal man vel vogte sig for at holde fast ved en Betragtning, som er tilstede. Den bedste Grund, som er anført af det ærede Medlem, forekommer mig at være den, at der er en Ulighed i Udførelsen af Reglerne, men dette falder paa Dommeren, som sees den Ene af dem, der have begaaet Selvmord, affindig, den Anden ikke. (En Stemme: Det er ikke Dommeren, men Amtmanden, der afgjør Sligt!) Ja, saa falder det paa ham, og det er kun Svaghed at vige tilbage, naar en Mand er af bedre Stand, men derimod at kaste sig mere uforbeholdent over Andre. Det er i alt Fald den offentlige Embedsmand, hvis Hverv dette er, at Anklagen rammer; den rammer ham, der fortjener det, her som i saamange andre Tilfælde. Der er ingen streng Embedsførelse her i Landet, thi i nogle Retninger dømmes der, men i andre overseer man Sagen. — Af de Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 86 og 88, rammer det ene § 190 og det andet § 191. § 190 angaaer, saavidt jeg kan skjønne — og der kan ingen Tvivl være derom —, det egentlige Mord, idet der siges: „Den, som med Overlæg stiller

et andet Menneske ved Livet, straffes paa Livet eller med Tugthuunsarbejde paa Livstid“, og det er dette „eller med Tugthuunsarbejde paa Livstid“, som jeg foreslaaer skal gaae ud. Da vi behandlede § 9, bleve vi enige om, at Livsstraffen skulde opretholdes, og dette skete for en stor Deel i Erkjendelsen af, at denne Straf maatte være et Glavind i den udøvende Magts Haand, saaledes at den kunde bruge det under Omstændigheder, hvor det ansaaes fornødent. I alle de Tilfælde, som vi have benævnt politiske Forbrydelser, have vi imidlertid taget dette Glavind ud af den udøvende Magts Haand og lagt det i Domstolenes, saaledes, at om hiin end holdt det for nok saa nødvendigt under visse Omstændigheder at benytte Livsstraffen, kan den det ikke, idet Domstolene kunne træde imellem og sige Nei. Man har, saa at sige, lagt det til Domstolene indirecte at afflatte Dødsstraffen; man har ikke alene taget den bort af den udøvende Magts Haand, men man har ogsaa til en vis Grad taget den ud af den lovgivende Magts Haand og i alle disse Tilfælde gjort Domstolene til middelbare Lovgivere. Der er nu tilbage Forbrydelser af en anden Art, nemlig de grove Forbrydelser mod Personer i Samfundet; men er det da Meningen, at man ogsaa her vil lade Afgjørelsen gaae over til Domstolene, det vil sige, er det Meningen, at en vis universitairist Opdragelse, der til en vis Tid gaaer ud paa visse Principer, skal kunne gennemføre, hvad vi her ere vegne tilbage for at gennemføre? Vi have her sagt, at vi ikke ville afflatte Dødsstraffen; Regjeringen har opfordret os til ikke at afflatte den, men naar vi borttage den paa de to her omhandlede Steder, er Livsstraffen forsaavidt afflattet, som visse theoretiske Anskuelser kunne gjøre sig saaledes gjældende blandt visse Classer af Mænd, saaledes som f. Ex. hos det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen), at intet Menneske her i Landet mere vil blive dømt paa Livet, og den bliver altsaa et aldeles uhygtigt Glavind i den udøvende Magts Haand. Jeg har opretholdt disse to Forslag, der ramme de groveste Forbrydelser i Samfundet, der definere Mord som en Forbrydelse, der bør straffes med Døden, for at see, om virkelig den beshynderlige Modsigelse skulde ind-